13. Jaar, Nr. 36. — 's HERTOGENBOSCH. — Donderdag, 25 Maart, 1841.

NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM, QUID VETAT
HORATIUS.

ABONNEMENTS-PRIJS: Voor de Stad, f 12.– Franco per post, f 14.–

(Verschijnende driemalen ter week: Dingsdag, Donderdag en Zaturdag.)

ADVERTENTIEN 10 Cts. de regel, behalve 35 cents zegelregt.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 20 Maart. — In de op heden gehouden openbare zitting der II. kamer is wederom alles afgebroken, wat sedert tien dagen opgebouwd scheen. De Geloofsbrieven der beide Afgezondenen uit Noord-Holland zijn door de Commissie van onderzoek in orde, en nog wel zoo als de Heer de Jonge van Campens Nieuwlandt het uitdrukte, in *goede* orde bevonden, gronden waarop de toelating dier beide Heeren werd voorgesteld, en, na nog eenige tegenprutteling van drie of vier Leden ook aangenomen en bewerkstelligd, zoodat dan nu de Theorie heel wel gemeend, en de Praktijk daarmeê regtstreeks strijdig geweest is. *Negen en twintig man* stemde *voor* de ontvangst der door meêwerking van den Gouverneur gekozen Noord-Hollanders; — *een en twintig* stemden er *tegen*. — Afwezig was de Heer van Dam van Ysselt; dood was de Heer Röell. — En zóó dobbert de Staatshulk daar heen!! — Over al, wat er in deze Vergadering goeds en kwaads gezegd is, handelen wij in onze volgende Artikelen betrekkelijk de Kamer in 1841 nader en breeder.

— De Staatsraad Gouverneur van Noord-Braband, heeft aan de belanghebbenden bekend gemaakt, dat de passage *over* de brug op de *Zuid-Willemsvaart*, aan Sluis no. 2, onder *Middelrode*, gemeente *Berlicum*, uithoofde van belangrijke herstellingen, zal zijn gestremd van ***af maandag den 29 der loopende maand, tot en met woensdag den 14. April 1841.***

— De Heer Meeter, vroeger Redacteur van den *Tolk der Vrijheid*, veroordeeld zijnde tot vier jaren gevangenis, heeft zich in het gastvrije en veilige Belgie nedergezet. (*Tolk der Vrijh.*)

— Aan het paleis van Amsterdam zijn toebereidselen gemaakt, om ieder oogenblik Zijne Majesteit den Koning te kunnen ontvangen. Het is echter tot dus verre nog niet bepaaldelijk bekend wanneer Zijne Majesteit alhier zal arriveren.

— Het *Journal de la Haye*, sprekende van 's Konings Besluit van den 17. dezer nopens de toezending enz. van stukken door de Staten-Generaal aan den minister, zegt deswege:

» De spoed, waarmede de regering, van het oogenblik, dat hare aandacht op dit onderwerp gevestigd is, eenen stand van zaken heeft gewijzigd, die weinig strookte met den geest van onze Grondwet, zal ongetwijfeld algemeen op prijs gesteld worden.

» Dit is een nieuw blijk van 's Konings zeer ernstig besluit, om, zoo veel in hem is, de trapsgewijze (?) ontwikkeling onzer staats-instellingen te bevorderen."

— Z. M. heeft benoemd: tot ontvanger der in- en uitgaande regten te Wernhout, prov. Noord-Braband, J. T. van Geffen, thans linie-controleur te Rosendaal; tot linie-controleur te Rosendaal, M. W. Pastoors, thans in die betrekking te Boxmeer; tot linie-controleur te Boxmeer, A. de Bergh, thans ontvanger te Valkenswaard c. a.; tot ontvanger der directe belastingen te Valkenswaard en Dommelen, J. F. d'Harvant, thans commies der eerste klasse te Doetichem.

— Gisteren avond verzekerde men te Antwerpen, dat tot de ontbinding der Belgische Kamers zoo goed als besloten was, hetwelk als eene zegepraal van het Ministerie zou moeten aangemerkt worden.

— ROTTERDAM, 22. Maart. Heden namiddag omstreeks half vijf ure heeft een hevige rukwind de fraaije eerepoort, aan het einde der Schie, bij de Heulbrug, omvergeworpen, niettegenstaande verzekerd wordt, dat alle maatregelen van voorzorg tegen zoodanig ongeval genomen waren. Drie menschen, namelijk een straatwerker en twee andere particulieren, zijn daarbij meerder of minder gevaarlijk, maar allen vrij ernstig, gekwetst geworden.

— Naar men verneemt, is het bezoek, hetwelk Zijne Majesteit de Koning, op aanstaanden Woensdag, aan de stad Rotterdam zoude geven, verschoven tot Maandag eerstkomende, den 29. dezer, ten gevolge van eene ligte onpasselijkheid, bestaande in eene zwelling der regterhand.

— Den 19. dezer is te Utrecht overleden, in den ouderdom van 74 jaren, Z. Exc. de Luitenant-Generaal J. J. Westenberg, ridder der militaire Willems-orde 3de klasse, lid van het hoog militair geregtshof.

— In de Amsterdamsche Courant leest men:

„ De gelukkige uitkomst der Artesiaansche putboring te Parijs geeft aanleiding, dat de aandacht onzer stadgenooten zich op nieuw vestigt op eene gelijke onderneming, welke hier ter stede op de Nieuwmarkt beproefd wordt. Wij kunnen van goederhand verzekeren, dat deze putboring, welke, om verschillende redenen, eenigen tijd gestaakt is moeten worden, en bij welke men niet minder dan te Parijs, met velerlei moeijelijkheden te kampen heeft gehad, op dit oogenblik met het meeste geluk voortgezet wordt. Men heeft de aanmerkelijke diepte van 167 Ned. ellen bereikt, en de staat der werkzaamheden is zoodanig, dat er, buiten onvoorzien ongeluk, geene verdere moeijelijkheden te wachten zijn. Het is te wenschen, dat de gecommitteerden tot dit gewigtig werk in staat mogen blijven, hetzelve zonder oponthoud voort te zetten, en dat zoo doende niets onbeproefd moge blijven, om hetzelve tot eenen gewenschten uitslag te brengen."

ARNHEM 19 Maart. In het koninklijk besluit opzigtens de regelen, welke voortaan bij de bevordering van Officieren zullen worden gevolgd, bevreemdde ons zeer eene bepaling van artikel 5, houdende: dat geen Officier tot eene rangbevordering in aanmerking zal worden gebragt, die niet, wat een 2. en 1. Luitenant en een Kapitein betreft, ten minste vier jaren, en een Hoofdofficier en Generaal ten minste twee jaren in den rang, welken hij op dat oogenblik bekleedt, werkelijk zal hebben gediend. Deze bepaling schijnt ons zóó ondoelmatig, dat wij hare daarstelling niet kunnen begrijpen. Waartoe ten deze de vrijheid des konings beperkt, eene vrijheid, die in vele gevallen niet alleen hoogst *nuttig*, maar hoogst *noodig* zijn kan. Wanneer het bij de eene of andere bijzondere gelegenheid blijkt, dat deze of gene officier den lande veel nuttiger zou kunnen zijn in hooger rang, waarom dan gewacht tot dat hij nog eenige jaren in zijnen vroegeren rang is verouderd? En waartoe zich bij de bevordering in hooge rangen de handen gebonden voor het geval, dat er soms tot Generaal-majoor, Luitenant-generaal, Generaal, geen geschikt Kolonel, Generaal-majoor of Luitenant-generaal aanwezig zijn mogt, die zijnen rang reeds twee jaren vervuld had? (*Arnh. Courant.*)

— Op Maandag den vijftienden Maart 1800 een en veertig, des avonds ten half zeven ure, zijn door den Deurwaarder Hekkema gedagvaard, J. H. Bolt en M. Rienks, om op Woensdag den vier en twintigsten Maart voor de Arrondissements-Regtbank van Groningen te verschijnen, teneinde misschien te worden gevonnisd om nos. 56, 57, 62, 64, 69 en 72 van den *Tolk der Vrijheid.*

ENGELAND.

De Heer August Mac-Leod, broeder van den Heer Alexander Mac-Leod, die in hechtenis zit te Lockport, heeft een brief aan het *Journal de Commerce* van New-York geschreven, ten betooge, dat zijn broeder Alexander geenszins schuldig of betrokken is in de zaak der Stoomboot-Caroline.

— In de Wauxhal-wijk te Londen is een hevige brand ontstaan, die eenige magazijnen, tot den spoorweg in de administratie behoorende, in de asch heeft gelegd. De schade wordt berekend op 40 duizend pond sterl. (een half miljoen guldens.)

— De schoorsteenveger Jones heeft nu verklaard, geene andere bedoeling met zijn paleisbezoek te hebben gehad, dan er de gesprekken van het Hof zoo wat af te luisteren, om er daarna een werk over in het licht te geven.

BELGIE.

BRUSSEL, 18. Maart. Het antwoord des Konings op het Adres van den Senaat is door de deputatie, welke ten één ure hare opwachting bij Z. M. heeft gemaakt, heden middag in openbare zitting medegedeeld geworden.

Hetzelve luidde als volgt:

» Ik ontvang, mijne heeren, het adres van den Senaat; ik zal hetzelve onderzoeken. Ik betwist geenszins de goede bedoeling van den Senaat, zamengesteld uit personen, die al de belangen des lands vertegenwoordigen, moet hij in staat zijn, al deszelfs behoeften te waardeeren."

Dit antwoord schijnt de anti-ministeriële partij niet voldaan te hebben.

Het namens den Senaat aan den Koning ingediende Adres is van den volgenden inhoud:

» SIRE,

» Het Belgische volksbestaan is door de zamenwerking van strijdige, maar tot een gemeenschappelijk doel vereenigde gevoelens gegrondvest. De

handhaving dier unie kan alleen de ontwikkeling der talrijke kiemen van welvaart, die het koningrijk bezit, veroorloven, en waarborgt deszelfs staatkundig aanwezen.

» De betreurenswaardige verdeeldheden, die zich gedurende deze zitting in den schoot der nationale vertegenwoordiging hebben geopenbaard, zijn een nieuw bewijs van de magteloosheid, waarin de wetgevende vergaderingen zich bevinden, om zich met de wezenlijke behoeften der natie bezig te houden, als de partijen, in plaats van elkander nader te komen, zich onderling verwijderen.

„ Een zoodanige staat van zaken, Sire, belemmert den geregelden gang der regering, en kwetst de dierbaarste belangen van Belgie.

» Het is vooral uit dit oogpunt, dat de senaat daarop zijne bijzondere aandacht heeft moeten vestigen. Zijne pogingen zullen, als die van eene bovenal matigende magt, bestendig strekken, om in het algemeen belang de gevoelens overeen te brengen.

„ De senaat beschouwt het als een pligt, om de aandacht Uwer Majesteit op eenen toestand te vestigen, die wezenlijke gevaren kan doen ontstaan; hij stelt al zijne vertrouwen in die hoog wijsheid, in die onpartijdigheid, waaraan alle de gevoelens gaarne eene verdiende hulde toebrengen. Hij heeft de overtuiging, dat, welke middelen Uwe Majestest ook meent te moeten aangrijpen, om verderfelijke verdeeldheden tegen te gaan, de wijze en gematigde mannen zich daarmede zullen vereenigen, en aldus aan het boven alle de partijen geplaatste Koningschap de noodige ondersteuning zullen verleenen tot vervulling der daaraan aangewezen roeping.

„ Uwe Majesteit kan op de onveranderlijke gehechtheid van den Senaat, op deszelfs getrouwe medewerking tot bevordering uwer verlichte inzigten voor de welvaart en de eensgezindheid des vaderlands rekenen."

Dit voorstel was door de volgende leden van den senaat onderteekend: de baron de Nevele, baron de Peuthy, van Saceghem, d'Hoop, graaf de Briey, baron Dellafaille, baron de Pelichy van Heurne, de Rouillé, baron de Stockhem, baron de Moreghem, en graaf van der Straeten de Ponthoz.

— Uit BRUSSEL meldt men van den 23. Maart. dat er morgen een Raad van Ministers zou gehouden worden, onder voorzitting des Konings, waarin men wil, dat alsdan tot eene bepaalde wijziging van het Kabinet zou worden besloten, en, kon men het daarover niet eens worden, dat in zulk geval de Kamers voor een tijd zouden worden geschorst, tot zoolang noodig, om den behoorlijken gang van zaken, die tot dusverre gestoord was, wederom te herstellen,

---

C'est un mauvais orgueil de croire qu'on ne peut avoir tort.

MASSILLON. [Journal de la Haye, 18. Maart.]

Het zou een dwaze trots mogen heeten, wanneer men waande, geen ongelijk te kunnen hebben; en nog dwazer zou het zijn, dat ongelijk, des verstendigd, niet te willen herstellen.

Eene achtenswaardige hand heeft ons toegezonden eenige regelen, ten betooge, dat den Heere Gouverneur van het Hertogdom *Limburg*, een Pruis van geboorte, schoon niet *genaturaliseerd* zijnde, evenwel daarom de bevoegdheid tot het bedienen van ambten in dezen Lande geenszins kan betwist worden, daar toch deze Hooge Ambtenaar ten jare 1816, en dus *terstond* na de Afkondiging der Grondwet, en derhalve binnen het daartoe bij Art. 10 dier Grondwet *) bepaalde jaar, van den toen regerenden Koning zoogenaamde *brieven van Indigenaat* heeft erlangd, waardoor hij tevens de geschiktheid verkreeg tot het vervullen van alle, ja, van de *hoogste* betrekkingen in den Staat; gelijk hij dan ook sedert 1824 tot in 1832, als wanneer het voormalig Departement van Ontvangsten met dat van Financiën is vereenigd geworden, aan het hoofd van een Algemeen Bestuur heeft gestaan.

Ziedaar, wat ons thans als waarheid is meêgedeeld, en waaraan wij volgaarne ook alle publiciteit geven, te meer, daar wij, in ons Nommer van den 9. dezer, geenszins beoogden, in den Heere Gouverneur van het Hertogdom *Limburg* noch den hoogstachtenswaardigen Persoon, noch den altijd met zooveel eere gediend hebbende Ambtenaar eenigermate te berispen of te grieven; — en doet het ons thans zelfs een genoegen, door de aan onze Redactie verpligtend meêgedeelde toelichting, eene ongezochte gelegenheid te hebben verkregen, om den waardigen GERICKE, die, geheel *Limburg* door, zich den roem van regtschapenheid zoo te regt heeft verworven, ook onzer zijds, in het opnemen dezer minzame teregtwijzing, bewijs te leveren, dat wij gaarne in hem den man van des tegenwoordigen konings goede keuze huldigen en toejuichen.

*) Artikel 10 der Grondwet, hier bedoeld, luidt aldus: » Gedurende een jaar na de invoering dezer Grondwet, staat het den Koning vrij, aan de personen, buiten 'sLands geboren, doch binnen het Rijk gevestigd, het volle regt van inboorlingschap en de verkiesbaarheid tot alle ambten, zonder onderscheid, te vergunnen.»

DE II. KAMER

IN

MDCCCXLI.

(2.^e ARTIKEL.)

Wij zijn een nieuwen tijdkring van Waarheid en Regt ingetreden.

LUZAC, den 10. Maart, 1841.

» Wat niet gebeurlijk scheen, ziet thans ons oog gebeuren." Het leven is in de Kamer van Vertegenwoordiging opgeloken, en het Volk heeft er verbaasd over gestaan; zoozeer was het jaren lang gewoon aan den doodslaap *zijner* Afgevaardigden. Verkeerd geplaatst woord, dat daar onze pen ontschiet; neen, *zijne* Afgevaardigden is immers het geval niet met velen, die daar zitten, om het woord te voeren in name der Nederlandsche Natie; immers, hoe kan men het met pligt en eed overeenbrengen, dat nu op eens als *waarheid* wordt aangenomen, wat altijd voor *logen* werd gehouden, of ten minste als niet der moeite waardig, om er zelfs een oogenblik de aandacht op te vestigen. Zoo, ten minste, was het nog voor slechts even vijf maanden met dezelfde zaak gesteld: daar kwam van bekende hand, doch niet geteekend, eene beredeneerde aanklagt ter Kamer binnen, een Betoog, dat in de Provincie *Noord-Braband* een Lid voor de Tweede Kamer was verkozen door *medestemming* van den Heere Commissaris des Konings, den Gouverneur van *Noord-Braband*. De Waarheid dier Nota was zóó zonneklaar, dat er geene *naamteekening* bij te pas kwam, ja, zóó zeer bewezen, dat ieder van de Noord-Brabandsche Afgevaardigden, elk dier zeven mannen, er innig van overtuigd was, en, zoo er nog eene Naamteekening noodig geweest ware, had behooren op te staan, en te zeggen: » geef mij eene pen, en ik zal die waarheid bekrachtigen met mijnen Naam!" — Doch, dan zou de vraag zijn gerezen: gij, Zevengestarnte van *Noord-Braband*, waarom hebt *gij zelf* dan die schennis der Grondwet niet aangewezen? waarom moet een vreemde u komen indachtig maken aan wat er in uwe eigen huishouding omgaat? waarom laat gij u door een vreemde aan de heiligheid van den Eed herinneren? — Dat zou eene vreeslijke vermaning, eene gruwbre zelfbeschuldiging geweest zijn; — en dus vond men best, zich te houden, of er juist alleen door gebrek aan onderteekening geene waarheid in de Nota kon gelegen zijn; en men hield zich zoo, en de ongrondwettige benoeming van het Lid uit *Noord-Braband* ging er door, en dat Lid nam zitting ter Kamer, even als er, wetens en willens, zoovelen zaten, even als welligt de geheele Kamer *ongrondwettig* zamengesteld kon worden verklaard.

Zoo is het geschied in October 1840, nadat reeds WILLEM II. de Kroon had overgenomen, en men uit zijne Proclamatie deze merkwaardige woorden reeds twaalf dagen verleden had kunnen spellen: » de Grondwet, dat plegtanker van Neêrlands Vrijheid en Volksgeluk, zal, op de » nieuwe baan, welke ik intrede, steeds mijne » gids en geleidster zijn, gelijk ik dit met plegtigen eede staven zal bij mijne Grondwettige » huldiging in de Hoofdstad van het Rijk!"

De Ouden zeiden: » Naar 'sKonings voorbeeld » rigt zich heel de kring van 't Hof;" — maar zoo was het niet hier; men *wist*, dat de Grondwet geschonden werd, en men zweeg: men ontving een *gedrukt* berigt van eene vernieuwde schending, die den 9. Julij 1840, in de Vergadering der Provinciale Staten van *Noord-Braband*, bij de verkiezing van den Baron TUYL VAN SEROOSKERKEN tot Lid der II. Kamer, had plaatsgegrepen; men verloochende alle zelfbewustheid, en de Nota, die de aanklagte inhield, werd koel weg ter zijde geschoven.

Te goeder ure treedt nu Mr. LIPMAN ter baan, en zegt: welaan; moet dan de Waarheid kracht ontvangen door de *naamteekening* eens Burgers, en wilt gijlieden, gij uitgelezen vijftigtal uwe namen aan die Waarheid niet leenen; wel nu, die Waarheid is dan ook niet op *uwe* naamteekening gesteld; gij, wachters op den burgt van Staat, gij ronkt op uwe posten, terwijl de vijand binnensluipt; gij zijt het parool kwijt geraakt; ik heb het opgevangen; wel nu; ik Mr. LIPMAN zeg u, dat er WEÊR twee *ongrondwettig* gekozen mannen aan uwe voorzalen zullen opkomen, en zullen binnendringen, en zullen plaatsnemen, en zullen insluimeren, of even zullen ontwaken als er ja gestemd moet worden; zij hebben geene zending van het Volk alleen; neen, zij voeren het merkteeken met zich, den ijk van 's Konings Commissaris, die tot hunne Afvaardiging *ongrondwettig* heeft meêgestemd. — Zijt gij wakker? is uw geweten wakker? Edelmogende mannen, die u noemt Vertegenwoordigers des Nederlandschen Volks!

Zoo is het geschied in December, 1840, dertig dagen nadat WILLEM II. plegtig in de Hoofdstad des Rijks ingehuldigd was, en den Eed op de Grondwet had afgelegd. En ziet, velen kwamen tot nadenken; velen overlegden, aan hunne haardsteden wedergekeerd, wat zij met het *geteekend* Adres van Mr. LIPMAN doen, wat zij er op antwoorden zouden, zoodra weêr de Zittingen der Kamer aan moesten vangen, en die *ongrondwettig* verkozen mannen, door Mr. LIPMAN aangeduid, zouden willen binnendringen.

Eindelijk brak die gevreesde dag aan, de dag van IX. Maart, waarop de twee aangeduide mannen uit *Noord-Holland* zich voor de deur der Kamer vertoonen, kloppen, en verzoeken binnen gelaten te worden. De Voorzitter Jonkheer Mr. H. BAKKER (Afgevaardigde uit *Zuid-Holland*) benoemt eene Commissie tot onderzoek der Geloofsbrieven van de daar buiten wachtende Zendelingen; eene Commissie, waarop men staat kon maken, eene Commissie, die de Geloofsbrieven stellig in orde zou bevinden; eene Commissie, die stellig het Adres van Mr. LIPMAN zou verwijzen naar de catacomben der Griffie; eene Commissie, bestaande uit den Edelmogenden *Jonkheer* de JONGE VAN CAMPENS NIEUWLAND (de befaamde Demosthenes van het Ministerie ter gelegenheid der Dubbele Kamerzitting!), *Jonkheer* GEVERS VAN ENDEGEEST (de befaamde kampioen tegen SASSE VAN YSSELT en tegen de Katholijken, ter zelfde Dubbele Zitting), VAN AKERLAKEN, DE BACKER, en VAN DEN VELDEN, allen proef houdende mannen, wanneer het den strijd geldt tot *behoud* van ingewortelde dwaalbegrippen, gelijk er velen zijn!!

Doch, niet te driftig, Mijneheeren; niet te driftig! een weinig bedaardheid is er noodig, dus vangt de Heer SCHIMMELPENNINCK aan — en allen zien toe, wat er te gebeuren staat. » Ik verzoek een rapport, dus vervolgt de kloeke spreker, een rapport, wat er met het Adres van Mr. LIPMAN gedaan is, en nog verder gedaan zal worden. Alvorens dit beslist zij, kunnen de Geloofsbrieven niet onderzocht, kan de toelating der Heeren uit *Noord-Holland* niet ingewilligd worden!" —

Dat was een donderslag, waarop een oogenblik plegtige stilte volgde. Men zocht naar adem. — De Voorzitter breekt het eerst die stilte af, om te beweren, dat het Adres van den Heer LIPMAN geenszins tot het uitstellen der toelating van de Noord-Hollanders kan leiden. — Nu treden LUZAC

en VAN DAM VAN ISSELT den waardigen SCHIMMELPENNINCK op zijde, zetten kracht bij aan zijne kracht, en vuur aan zijn vuur. De belangstelling neemt toe; — er moet indruk gemaakt, effect te weeg gebragt worden, en hoor, daar verheft zich de stem van den Ministerielen Demosthenes, van *Jonkheer Mr.* DE JONGE VAN CAMPENS NIEUWLAND, die, met nadruk, zegt: » Weinig zou het met de waar» digheid der Kamer stroken, om op het request » van *een Amsterdamsch Advokaat*, die *niet* » *eens* behoort tot de Staten van *Noord-Hol*» *land*, de admissie der twee Leden uit te stel» len! Waar toch is eenig *wettig* blijk van het » opgegeven feit voorhanden?"

» Hoe, zegt de wakkere VAN NES, hoe? — wat wil men hier aanvoeren? — Neen, niet enkel Mr. LIPMAN, maar geheel *Noord-Holland*, geheel de Natie weet, dat de Gouverneur van *Noord-Holland* bij de verkiezing heeft meêgestemd? Ook ik, VAN NES, weet dat zulks vroeger altijd gebeurd is; ook in andere Provinciale Staten heb ik datzelfde kwaad bij ondervinding leeren kennen, en ook ik, VAN NES, ben zelf getuige geweest van de daaruit voortgesproten misbruiken; — en daarom acht ik het ongerijmd, zich omtrent eene zaak van zoo algemeene bekendheid nog onkundig te willen houden!"

Het is van belang, hier een oogenblik stil te staan, om eene gewigtige vraag te doen; zij zal deze zijn: Indien gij, wakkere VAN NES, gij Burger van Staat, gij oud Lid der II. Kamer, en thans weêr op nieuw Volksvertegenwoordiger, indien gij, bij ondervinding, als persoonlijke getuige, dat kwaad, met al zijne rampzalige gevolgen kent, waarom zijt GIJ er dan niet meê aan het licht gekomen? waarom dan die EER aan Mr. LIPMAN afgestaan? — En diezelfde vraag is tot u te rigten, tot u allen, die NU opkomt, nu een ander, die *geen* Lid der Kamer is, u vooraf ging! Hebt gij allen te zamen dan zoo weinig veerkracht, dat niet *één* uit uw midden, zijnen eed gedachtig (dien duren eed, op de Grondwet gezworen!), durfde opstaan, om te zeggen, wat Mr. LIPMAN zeide? Een van beiden, of *gij* hadt moeten doen, wat *eerst* een ongenoemde uit *Noord-Braband* deed, en *later* Mr. LIPMAN met zijnen Naam er onder herhaalde; of wel: *gij* hadt het Adres van Mr. LIPMAN voor nietig moeten verklaren, voor *zóó* nietig, dat de Afgevaardigden uit *Noord-Holland* dadelijk ter kamer hadden mogen binnenstappen. *Nu* is uw gedrag onverklaarbaar; *nu* zijn zij, die het Adres van den Heere Mr. LIPMAN naar de Griffie ter begrafenis heen wilden zenden, die *twintig* mannen der Kamer, die *twintig* voorstanders van het conservatie stelsel in Nederland, die *twintig*, welke gij met uw één en twintig, *par hasard*, hebt overstemd, veel *consequenter* dan gij; ja, *consequent* in den volsten zin van het woord.

Doch, zou er soms ook een verontschuldigingsmiddel voor u te vinden zijn daar ter plaatse, waar de fabriek van Leden voor de II. Kamer in elke Provincie gevestigd is? Hebt gij geen regt, om te vooronderstellen, dat het in de Vergaderingen der Provinciale Staten *Grondwettig* toegaat? Hebt gij geen regt, om te gelooven, dat in die Vergaderingen toch wel *één* Lid tegenwoordig zal zijn, die den Gouverneur het meêstemmen zou beletten, wanneer die Ambtenaar des Konings zijne stem al mogt willen uitbrengen! — Ja, gij hebt alle regt tot *vooronderstelling*, alle regt tot *geloof*; — maar, waar de bewijzen eenmaal, niet uit het gehoor, maar met het gezigt, niet *de auditu*, maar *de visu* (zoo als de Edelm. VAN NES zeide) waargenomen worden, daar komt geene *vooronderstelling*, geen *geloof* meer te pas, en wordt het stilzwijgen hoogst misdadig, als men een Eed heeft gedaan, gelijk gij allen er een voor het oog van God hebt afgelegd.

Ja, gij allen, gij Leden der Provinciale Staten, zoowel als gij, Leden der Tweede, gij, Leden der I. Kamer, gij Heeren Gouverneurs, en gij Heeren Ministers, hebt immers allen, zoowel als de Koning, trouw gezworen aan de Grondwet; — of meent gij, Leden van de Staten der Provincien, dat gij de Grondwet wetens moogt laten schenden dewijl uw Eed niet even zoo luidt als de Eed der Staten-Generaal; dewijl gij alleen zweert: » de *Grondwet te zullen onderhouden, zonder daarvan op eenigerlei wijze of onder eenig voorwendsel, hoe ook genaamd, af te wijken*"; — waarbij de Staten-Generaal nog voegen: „*of toestemmen, dat daarvan afgeweken worde.*" — En meent gij dus, de een minder dan de ander laakbaar, strafbaar te zijn?

Doch, het kwaad zit dieper, dan dat alles nog aanduidt; het kwaad zit in den geheelen wortel, in de gansche zamenstelling der Kamer; — en die *ongrondwettige* zamenstelling was de oorzaak, dat de onafhankelijke, edeldenkende VAN SASSE VAN YSSELT, den 30. Julij 1831, zijn afscheid schriftelijk aan de II. Kamer inzond *); en het is diezelfde *ongrondwettige* zamenstelling, waartegen de grijze SASSE VAN YSSELT den 27. Augustus 1840, ter Dubbele kamer wederom ijverde met het snijdend staal eener op de innigste overtuiging rustende en beproefde staatkunde, met het zwaard eener welsprekendheid, geslepen in meer dan eenen Regeringsvorm, en smetteloos bewaard voor het oog der geheele Natie.

Doch dit punt in 't voorbijgaan slechts even aangeroerd; wij keeren tot het feit van den IX. Maart terug. — Men vroeg dan ter Kamer, wat de Commissie voor de petitiën met het Adres van den Advocaat LIPMAN gedaan had, en wat men wilde, dat men er verder meê doen zou. — Het antwoord was niet twijfelachtig: bij monde van den Edelmogenden van HOORN VAN BURGH (*Jonkheer en Ridder* te gelijk) wordt het gewone doodvonnis geproclameerd: » Verwezen naar de Griffie!" — Ja, terstond naar de Griffie! roept *de Ridder* CORVER HOOFT, en GERRIT KNIPHORST, die nu intusschen ook vernomen had, dat er een Advocaat LIPMAN in de wereld was, Mr. KNIPHORST baauwde den Ridder na: » Ja, terstond naar de Griffie!"

Neen, anderwerf, neen! — De kloeke SCHIMMELPENNINCK hervat den draad, en doet het voorstel, om het Adres te verzenden naar het Ministerie! — Dat is wat vreemds! De Heer van RAPPARD zegt, dat de Kamer nog nooit zoo overhaastend is te werk gegaan! ô Neen, er moeten ponden varinas verrookt, ponden thee bij geslobberd worden, eer de Vertegenwoordiging tot besluit kan komen; zonder Varinas en Pecco *delibereert men zonder element*, zegt de brave BEELAERTS VAN BLOKLAND, de man, die in der tijd eens een *Soprano-solo* heeft gezongen, toen het Budget er in *Koor* niet doorwilde. — Doch, er wordt gestemd, en 28 Leden verklaren zich *voor* het uitstel van onderzoek der Geloofsbrieven van *Noord-Holland*, tot dat men zal weten, wat er met het Adres van Mr. LIPMAN moet worden aangevangen. — Over de Zitting van den X. Maart, waarin deze zaak verder behandeld en beslist is, spreken wij mede uitvoeriger in een volgend Nommer.

*) Zie dien merkwaardigen Brief in ons Nr. 89, den 25 Julij, 1840.

Het AMSTERDAMSCHE HANDELSBLAD bevat de volgende zinsneden:

Het is met een innig gevoel van blijdschap en tevredenheid, dat wij kennis hebben genomen van 's Konings besluit, dd. 17 dezer, hetwelk wij vroeger mededeelden.

Eere zij eene Regering, die, zonder zich door eenige kleingeestige overwegingen, welke valsche staatkunde altijd aanprijst, te laten afschrikken, terstond handen aan het werk slaat en gebreken herstelt, waar zij worden aangetoond. Een, nog onder het vorige bestuur ingevoerd besluit, verbood den minister eenige hetzij officiele, hetzij officieuse mededeelingen aan te nemen, welke in onmiddelijk verband staan met, of het gevolg zijn van raadplegingen of besluiten van eene of andere Kamer der Staten-Generaal, en aan hen door of van wege eene dier Kamers regtstreeks mogten worden gedaan.

Dat gezegd besluit niet in harmonie was met onzen regeringsvorm en onze staatkundige instellingen, zal wel geen breed betoog behoeven. Hetzelve was zijnen oorsprong verschuldigd aan de vroeger te ver gedreven vrees, dat de Staten-Generaal de Ministers zouden aanmerken niet als dienaren van den Koning, maar als ondergeschikten van de Kamers.

Het groot ongerief van dat besluit is intusschen dezer dagen middagklaar gebleken. De Tweede Kamer onderzoekt krachtens art. 96 der Grondwet, de geloofsbrieven der nieuw ingekomene leden, en beslist de geschillen, welke dienaangaande mogten oprijzen. Nu bestaat er zoodanig geschil, ter gelegenheid van de jongste benoeming der twee leden uit Noord-Holland, en om dat geschil te beoordeelen, heeft de Kamer eene inlichting noodig, die de Regering alléén haar kan bezorgen.

Hoe zal zij die inlichting evenwel bekomen, vermits vermeld besluit van 8 Junij 1820 den Minister belet haar die te geven?

Willem II., die niet in één' dag alle de gebreken, onder het vorige bestuur ingeslopen, kan leeren kennen, noch ze kan verbeteren, doch die van geen dralen weet, zoodra men hem het gebrek aantoont, heeft zoodra geene kennis bekomen van het billijk en grondwettig verlangen der Kamer, of hij zorgt, dat de scheidsmuur, twintig jaren geleden tusschen de Ministers en de Kamers opgetrokken, worde weggeruimd, terwijl hij eerstgenoemden tevens herinnert, dat zij het regt van zitting in de Kamers hebben, een regt, welks meer dagelijksch gebruik voorzeker bijzonder veel zal toebrengen tot een spoediger behandeling der zaken, en tot bevestiging der zoo noodzakelijke harmonie tusschen de Regering en de Staten-Generaal.

Wij twijfelen niet, of dit nieuw bewijs van 's Konings opregt verlangen, om alles te doen wat tot oirbaar der gemeene zaak nuttig is te achten, zal door de Staten-Generaal even zeer als door de Natie op regten prijs worden geschat.

EEN PIL VOOR DEN AVONDBODE,

hem toegediend door den COURRIER DE BRUXELLES, en moeijelijk om te slikken.

„De AVONDBODE (zoo zegt het Belgisch Blad) deelt, om geene hardere uitdrukking te bezigen, allerlei soorten van *onnaauwkeurigheden* mede over hetgeen er in de Belgische Kamers omgaat. De AVONDBODE laat vier Leden van den Senaat heel wat anders zeggen, dan zij gezegd hebben; de AVONDBODE legt den Belgischen Minister van Justitie eene taal in den mond, waaraan die Excellentie volstrekt niet gedacht heeft; — en dus, als de AVONDBODE op dien voet mogt blijven voortgaan met de zaken te verdraaijen, dan zullen wij het er, na deze VIERDE en *laatste* vermaning, voor houden, dat de AVONDBODE besloten heeft, het Nederlandsch publiek, dat hem leest, met opzet te bedriegen!!

! ! !

Het WEEKBLAD VAN 'T REGT beoordeelt in zijn Nommer van den 18. Maart de: PROEVE ten betooge der *ongrondwettigheid, onregtvaardigheid en onbestaanbaarheid* van het Geldersche Polderreglement (onlangs uitgegeven te *Nijmegen*, bij C. A. VIEWEG). Het Weekblad vangt deze Boekbeschouwing dus aan:

» Het is eene treurige waarheid, die in onze dagen nog slechts door weinigen wordt ontkend, dat, sedert den aanvang van het grondwettig bestaan van ons Koningrijk, eene ontzettende menigte ongrondwettige inkruipselen en misbrui-

ken zich bij ons hebben weten in te dringen, en de plaats van wettige instellingen hebben weten in te nemen; het is tevens waar, dat misschien de helft van de heilloozę kankers, die ons maatschappelijk leven aangerand hebben, en dreigden te vernietigen, in de duisternis bedolven, het groote daglicht der publiciteit niet hebben aanschouwd. Vandaar, dat, nu men er op schijnt uit te zijn, om bestaande feiten te herstellen, en meer en meer van het gebied van absoluut gezag tot dat der wet terug te keeren, elke poging, om het verholen kwaad algemeen bekend te maken, prijzenswaardig is. Daartoe strekt de thans aangekondigde *Proeve.*

ALLERLEI.

Men heeft opgemerkt, dat, hoe meer men in Frankrijk aan het ontwapenen begint te denken, er des te minder *Ossen*- en des te menigvuldiger *schapenvleesch* gebruikt wordt. In Februarij at het Parijsche publiek maar 743 Ossen, doch daarentegen ver over de 13 honderd Lammertjes!

Te Parijs is een standbeeld, naar men meent van Michel-Angelo uit Italie aangekomen; het stelt Jonas voor, op den oogenblik, dat de Walvisch hem uitwerpt. Men houdt het voor een meesterstuk.

Talleyrand en de tegenwoordige Koning van Frankrijk, beiden, hebben steeds eene groote vrees voor sterven aan den dag gelegd. Die befaamde Diplomaat kon niet dulden, dat men hem den dood van een zijner bedienden of hofhouding mededeelde, en dus moest de Intendant ook altijd maar in de Betalingslijsten als levend blijven opgeven geheel het personeel van den Prins, onverschillig, of zij het wereldtooneel al dan niet verlaten hadden. Men zegt, dat ook Lodewijk XIV. niet kon dulden het gezegde: » deze of gene is dood." Toen men hem eens sprak van *wijle* den Koning van Spanje, vroeg hij, wat dit woord (*feu*) beduidde? De gevatte Hoveling antwoordde dadelijk: Sire, in de gewone zamenleving beteekent het, dat iemand dood is; doch de Koningen sterven niet, en ook ten Hove van Spanje is het enkel een Vorstelijke titel."

Onder Lodewijk XIV. vroeg een oud Officier den Koning om het Kruis van Sint-Louis; — ik zal u liever een Pensioen geven zeide de Vorst, doch de wakkere krijgsman hervatte: — „ Sire, ik hecht meer waarde aan het Kruis." — Daarentegen vroeg een oud-gediende dezer dagen aan Lodewijk-Filips om een Pensioen; de Koning zeide: ik zal u liever het Kruis geven; doch de grijze knevelbaard hervatte: » Sire, ik hecht meer waarde aan het Pensioen." — Dat is Oude en Nieuwe stijl.

Men zeide, onlangs, dat de Heer Royer-Collard doof was geworden. Een vlugge snaak liet er op volgen: de man verbeeldt het zich maar, omdat hij zijn Naam niet meer hoort noemen.

De verkoop der goederen, het eigendom van Marie Capelle, de beruchte Mevrouw Laffarge, is thans aangevangen. De Engelschen verdringen zich aan de vendubank. — De Engelschen houden van groote ruïnen! — Er rollen guinjes, om een enkel glas magtig te worden, waarin men waant, dat het gif kan bewaard zijn, waarmee de ongelukkige Echtgenoot der snode vrouw van kant werd geholpen. — Het Ledekant, het doodsbed van het rampzalig slagtoffer eener wreede gade, is almeê het voorwerp der walgelijke belangstelling eener dom-verachtelijke zucht voor zoogenaamde rariteiten. — Deugd en schaamte zijn tegenwoordig zeker wel de zeldzaamste rariteiten geworden!

De Koning van Denemarken heeft den beroemden Beeldhouwer Thorwaldsen belast met de vervaardiging van het model voor een bronzen standbeeld van Koning Christiaan IV., hetgeen geplaatst zal worden in de Hoofdkerk van Roeskild.

Te Pesth, in Hongarije, heeft zich eene vereeniging van oudheidkundigen bezig gaan houden met de oprigting van een Gedenkteeken voor Koning Mathias Corvinus, hetgeen ter vervaardiging is opgedragen aan den Hongaarschen Beeldhouwer Terensz y. Men weet, dat deze Vorst in de XV. eeuw de rijkste Boekerij, die toenmaals in Europa bestond, verzameld had. De schoonste Handschriften in de Bourgondische Bibliotheek te Brussel zijn uit die Boekerij afkomstig, een geschenk van koningin Maria, Landvoogdes der Nederlanden, en weduwe van Lodewijk van Hongarije, die in een slag tegen de Turken sneuvelde.

ADVERTENTIEN.

*** Door verandering van woonplaats, wordt op den aangenaamsten stand der Stad *Tilburg* aangeboden, eene welbeklante en winstgevende TABAKS-FABRIEK en VETKAARSENMAKERIJ met volledige GEREEDSCHAPPEN, kunnende men des verkiezende de helft van den Koopprijs tegen 5 procent daarop laten staan. Ieder der affaires kan ook afzonderlijk bevraagd worden. Men adresseere zich met gefrankeerde brieven bij den Heer *G. BOTERMANS* te *Tilburg.*

*** In een Dorp in de omstreken der Stad *'s Hertogenbosch*, wordt gevraagd voor gehuwde personen met een kindje van 7 jaren, TWEE GEMEUBILEERDE KAMERS, waarvan eene met Twee Slaapplaatsen, Kost, Bewassen, Licht en Bediening, Men gelieve de prijs op te geven en zich met franco brieven te adresseren aan het Bureau dezer Courant, onder letter K.

NIEUWE DIENST.

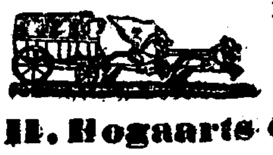

POSTWAGEN-ONDERNEMING

CONCORDIA,

VAN

H. Hogaarts en D. Ariens & Co.

TUSSCHEN

'sHERTOGENBOSCH en NIJMEGEN

IN DIRECTE CORRESPONDENTIE

met de Onderneming

VAN GEND & LOOS

OP

Tilburg, Breda, Bergen-op-Zoom, Antwerpen enz.

Te beginnen met 1°. April eerstkomende, van 's Bosch en vervolgens dagelijks:

Van *Nijmegen* des morgens ten 6 ure om te *Grave* ten 7½ ure, te *'sHertogenbosch* ten 11 ure, te *Tilburg* des namiddags ten 1 ure, te *Breda* ten 3 ure, te *Bergen-op-Zoom* ten 7 ure en te *Antwerpen* des avonds ten 8½ ure aan te komen.

OMGEKEERD VERTREKKEN DEZE DIENSTEN.

Van *Antwerpen* des morgens ten 5 ure,
» *Bergen-op-Zoom* „ „ 6½ »
» *Breda* ten 11 ure om te *Tilburg* ten 1 ure en te *'s Hertogenbosch* des namiddag ten 3½ ure aan te komen.

Van *'s Hertogenbosch*, des namiddags ten 4 ure, om te *Grave* des avonds ten 7 en te *Nijmegen* ten 9 ure te arriveren.

*** DAKPANNEN VAN WIT GLAS, te bekomen tot een civiele prijs in de Glas en Kristal Slijperij van *MIVION & VAN DER VEN* te *'s Hertogenbosch.*

Lijm-Mest.

Te Koop een aanzienlijke partij extra beste sterke LIJMMEST, te bevragen bij *WEIJER* en *JAN POEL* Lijmfabrikeurs te *Zaandam.*

*** De Boekhandelaar *J. T. SOMMER* te *Almelo*, geeft uit, en heeft aan de Heeren inteekenaren alom verzonden, PASTORALE GENEESKUNDE, of HANDBOEK, tot eene NATUUR EN GENEESKUNDIGE KENNIS VAN DEN MENSCH, voor den Geestelijken Stand, door *A. M. VERING* naar de laatste Hoogduitsche uitgave vertaald, omgewerkt en vermeerderd door een practiserend Med. Doctor.

de prijs is bij inteekening *f* 1,85.
en buiten inteekening . . . 2,40.

Bovengemeld Werk is ook bij den Drukker en Uitgever dezes verkrijgbaar.

*** Een BAKKERSGAST, welke zijn Vak grondig verstaat, ongehuwd, van de Roomsch Katholijke Godsdienst, en voldoende getuigschriften kunnende produceren, kan terstond of tegen 1. Mei aanstaande, tegen goede belooning Vast werk bekomen, bij *H. H. A. TAABE*, te Helmond.

*** *A. J. T. KOCHS*, Notaris te *Straelen*, zal op Dingsdag den 30. Maart 1841, ten verzoeke van den Heer *N. P. VAN HAM*, op het goed Langendonk, gelegen onder het dorp *Pont* bij *Gelder*, openbaar verkoopen:

200 Stuks EIKENBOOMEN, alle van extraordinaire lengte en vele van aanzienlijke dikte, en dus zeer geschikt voor BERGROEDEN en allerhande aard van MOLEN-, WAGEN-, KUIP- en TIMMERHOUT en andere werken, waarvoor EIKENHOUT wordt vereischt; alle staande op het bovengemelde Goed, in onderscheidene Bosschen, nabij de zoogenaamden Walbeekerdijk, slechts anderhalf uur van de rivier de Maas en een kwartier uur van de groote chaussée op Nijmegen, Wesel, Venlo.

Ingeval deze Boomen, tot een behoorlijken prijs kunnen worden verkocht, zal de verkooping de volgende dagen, tot het geval van 1300 worden voortgezet.

EINDHOVEN den 23. Maart 1841.
De Prijzen der Granen zijn heden alhier geweest,

Rogge.	*f* 5,20 a 0,00.
Boekweit.	- 5,15 a 0,00.
Haver.	- 3,00 a 0,00.
Boter.	- 0,78 a 0,00.
Het Nederlandschpond Roggebrood.	- 0,7½ a 0,00.

GRANENMARKT.

Tarwe tot ca. vorige prijzen afgedaan, doch met weinig handel, 123, 124 p. n. Vriesche *f* 212, 213, 119 p. dito Smet *f* 190, 127 p. n. Geld. *f* 245, 126 p. n. Vries. 220, 123 p. o. bonte Pool. *f* 123, 127 p. j. dito *f* 315, 335. Rogge met redelijke handel, oude als voren, nieuwe inl. lager afgegeven, 116, 118 p. n. Dietts. *f* 155, 162, 118, 120, 121, 122 p. Pruis. *f* 176, 180, 182, 184 bij gerijf, 116 p. Pruis. *f* 166 bij partij, 120 p. Riga Pools. *f* 200. Garst zonder handel. Haver flaauw, 86, 89, p. n. fijne Vries. *f* 111, 112, 118. Boekweit niet in omgegaan. Koolzaad flaauw, Vriesch 70½ p. vl.; op 9 vat in Sept. en Oct. 70½ p. vl. Raapolie flaauw, vooral dadelijk, per 16rw. 46½: Vlieg. *f* 45½ a 45 Mei *f* 42½; Sept. Oct. en Nov. *f* 39½, 40 a 39½. Lijnolie per 6rw. *f* 33½, Vlieg. *f* 32½. Hennepolie per 6rw. *f* 35½. Vlieg. *f* 34½. Raapkoeken *f* 76 a 80. Lijnkoeken *f* 9 a 12.

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN

De belgische fondsen waren den 23. Maart. de 2½ pCt. 52½ de 5 pCt. 99 de 4 pCt 89 de 3 pCt 70 de 4 pCt 88⅛ Ardoins 20 1/16 Rome E. M. P. de 1831 niet genot.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN

Beurs van Amsterdam.

Heden, Maandag 22. Maart. 4½ *Ure.*

W. S. 2½ pCt 50 7/16. Dito 5 pCt. 97¾, 13/16 Kansbilj. 22⅜. Sijnd. 4½ pCt. 88⅜. Dito 3½ pCt. 71¾, ½. Handelm. 163, ⅛, ½, ⅜. O. I. 5 pCt. 95⅝. Ardoins 85 p. st. 20 1/16, 21, 20 1/16. Dito Coupon 20⅞, 21. Oude Russen. 104¼. Metalliek 104½. Dito 5. pCt. 88. Brazilien 73¼. Mexik. 27¼. Columb. 16⅝.

Ter Drukkerij van D. A. A. DE KOOY te 'sBosch